

671.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 8 lipca 1924 r.

w przedmiocie opłat od uprawnień górniczych.

Art. 1. Ustanawia się następujące opłaty od uprawnień górniczych:

a) na obszarze, na którym obowiązuje austriackie i węgierskie ustawodawstwo górnicze:

od wyłączności poszukiwań górniczych — 16 zł. rocznie,

od hektara miary górniczej (kopalnianej, dziennie i przymiaru), nadanej na węgiel kamienny—4 zł., na rudę żelazną 1 zł., a na inny minerał zastrzeżony—2 zł. rocznie;

b) na obszarach, na których obowiązuje rosyjskie i pruskie ustawodawstwo górnicze:

od hektara zatwierdzonego nadania górniczego na węgiel kamienny—4 zł., na rudę żelazną—1 zł., a na inny minerał zastrzeżony — 2 zł. rocznie.

Ułamek hektara liczy się jako cały hektar.

Art. 2. Posiadacz uprawnienia, względnie jego prawny zastępca, winien uiszczać opłatę zgóry, w dwóch równych ratach półrocznych, płatnych w ciągu pierwszego miesiąca półrocza kalendarzowego.

Za półrocze kalendarzowe, w którym uprawnienie górnicze powstało, należy uiszczyć całą ratę półroczną w ciągu miesiąca kalendarzowego, następującego po miesiącu, w którym uzyskano od władzy górniczej uprawnienie.

Również za półrocze kalendarzowe, w którym uprawnienie górnicze zgasło czy to wskutek zrzeczenia się, czy wskutek odebrania, należy uiszczyć całą ratę półroczną stosownie do przepisu ustępu pierwszego tego artykułu.

Uprawnienia górnicze, istniejące w dniu ogłoszenia niniejszej ustawy, traktuje się co do opłaty, jako nowo-powstałe.

Uprawnienia górnicze, będące własnością Państwa, są wolne od opłat, wymienionych w art. 1.

Art. 3. W razie zalegania opłaty za miary i nadania górnicze poza termin, oznaczony w poprzednim artykule, winien zalegający uiszczać 10 procent od zaległej sumy za każdy miesiąc zwłoki. Rozpoczęty miesiąc zwłoki liczy się jako cały.

Zaległe opłaty ściągnięte będą w drodze przymusowej w sposób, przepisany dla podatków bezpośrednich.

W razie nieuiszczenia całkowitej opłaty od wyłączności poszukiwań górniczych w ciągu miesiąca płatności (art. 2), władza górnicza wzywa niezwłocznie zalegającego z opłatą, by w ciągu 30 dni od doręczenia wezwania uiszczył zaległość. Po bezskutecznym upływie tego terminu wyłączność gaśnie sama przez się.

Art. 4. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu do

obniżania opłat od wyłączności poszukiwań górniczych w wypadkach, gdzie złoża mineralne są ubogie i nierównomiernie rozłożone. Zniżenie nie powinno sięgać poniżej $\frac{1}{4}$ wysokości opłaty i będzie udzielane na ściśle określony czas, nie dłużej jednak niż na dwa lata.

Art. 5. Ustawy i rozporządzenia, sprzeczne z postanowieniami niniejszej ustawy, tracą z chwilą wejścia jej w życie moc obowiązującą.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem obszaru województwa śląskiego, z dniem ogłoszenia, na obszarze zaś województwa śląskiego— z dniem ogłoszenia na nią zgody sejmu śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

672.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 17 lipca 1924 r.

w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę.

Art. 1. Dowody osobiste (paszporty), wymagane do wyjazdu zagranicę, podlegają opłacie, którą ustali Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Paszporty dyplomatyczne wolne są od opłaty.

Paszporty i świadectwa, wydawane robotnikom, emigrantom oraz osobom, udającym się zagranicę w celach zarobkowych, wolne są od opłaty.

Art. 2. Paszporty dla osób, udających się zagranicę w celach handlowych i przemysłowych, podlegają opłacie 25 złotych.

Art. 3. Paszporty dla osób, udających się zagranicę:

a) celem kształcenia się, lub celem prowadzenia badań naukowych,

b) celem leczenia się, o ile chory jest niezamężny i o ile leczenie się zagranicą jest bezwzględnie konieczne,

c) celem uczestniczenia w zebraniach międzynarodowych, zjazdach naukowych, zawodach sportowych i t. p.,

d) w celach społecznych— podlegają opłacie 20 złotych.

Osoby, wymienione w punktach a), c) i d), mogą być zupełnie zwolnione od opłat paszportowych według uznania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1924 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

673.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 lipca 1924 r.

w sprawie dodatku na mieszkanie.

Na mocy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. w sprawie częściowej zmiany ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 52, poz. 525) oraz ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. w sprawie częściowej zmiany ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 52, poz. 526) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo do dodatku na mieszkanie, unormowanego niniejszem rozporządzeniem, przysługuje funkcjonarjuszom państwowym w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) sędziom, prokuratorom, kandydatom na stanowiska sędziowskie, wojskowym zawodowym oraz oficerom, którzy pełnią służbę, jako niezawodowi.

§ 2. Do dodatku na mieszkanie mają analogiczne zastosowanie postanowienia art. 11, 12 i 13 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924).

§ 3. Wysokość dodatku na mieszkanie zależną od grupy uposażenia, miejscowości, w której odnośny funkcjonarjusz (§ 1) ma siedzibę urzędową, oraz jego stosunków rodzinnych, oblicza się na za-

sadzie stawek, określonych w tabeli stanowiącej załącznik do niniejszego paragrafu.

W szczególności:

I. Dodatek na mieszkanie na miesiąc czerwiec 1924 r. wynosi:

- a) dla zaliczonych do I i II grupy uposażenia bez względu na stan rodzinny oraz dla utrzymujących rodzinę w rozumieniu art. 4 wymienionej wyżej ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r. funkcjonarjuszów państwowych i osób wojskowych, zaliczonych do grupy III, IV i V, względnie sędziów i prokuratorów grupy D, C i B — 15⁰/₀;
- b) dla samotnych funkcjonarjuszów państwowych i osób wojskowych, zaliczonych do grupy III, IV, V, VI i VII względnie sędziów i prokuratorów grupy D, C, B i A oraz dla utrzymujących rodzinę w rozumieniu art. 4 powołanej ustawy, zaliczonych do grupy od VI do VII i sędziów grupy A — 10⁰/₀;
- c) dla samotnych funkcjonarjuszów państwowych i osób wojskowych, zaliczonych do grupy VIII do XVI oraz dla utrzymujących rodzinę w rozumieniu art. 4 powołanej ustawy, zaliczonych do grupy uposażenia od XIII do XVI wreszcie dla aplikantów sądowych i praktykantów — 5⁰/₀

odnośnych stawek, ustalonych w tabeli, która stanowi załącznik do niniejszego paragrafu.

II. Począwszy od 1 lipca 1924 r. wzrasta dodatek na mieszkanie w tym samym stosunku, w jakim wzrasta komorne w myśl art. 6 ustęp 3 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. № 39 poz. 406), a w szczególności wzrasta w III kwartale o 4⁰/₀, a w IV kwartale 1924 r. o dalsze 4⁰/₀ stawek ustalonych w załączonej do tego paragrafu tabeli.

§ 4. Szczegółowe zaliczenie miejscowości w Państwie Polskiem do czterech klas dodatku na mieszkanie, zawiera wykaz miejscowości stanowiący załącznik do niniejszego paragrafu.

§ 5. Emerytom przysługuje dodatek na mieszkanie, unormowany niniejszem rozporządzeniem w wymiarze nie wyższym jak dla miejscowości klasy I w takim stosunku procentowym, w jakim pozostaje ich uposażenie emerytalne do uposażenia, pobieranego ostatnio w służbie czynnej (art. 19 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym — Dz. U. R. P. № 6 poz. 46).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1924 r. do dnia 31 grudnia 1924 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*